

Λόγος Εγκωμιαστικός σε όλους τους Αγίους της Ι.Μ.Μ. του Βατοπαιδίου (3ο Μέρος)

[/ Πεμπτούσία](#)



Οι Άγιοι Σάββας, Αρχιεπίσκοπος Σερβίας και ο Όσιος Συμεών, ο μυροβλύτης.

Οι κτήτορες της Μονής του Χιλιανδαρίου, Άγιοι Σάββας και Συμεών Νεμάνια άρχισαν τον μοναχικό βίο τους στη Μονή του Βατοπαιδίου. Ο Άγιος Σάββας, που έγινε ο πρώτος Αρχιεπίσκοπος των Σέρβων και ο Όσιος Συμεών ο Μυροβλύτης είναι δύο από τους μεγαλύτερους αγίους της Σερβικής Εκκλησίας. Έζησαν από το μέσο του 12ου μέχρι το μέσο του 13ου αιώνα.

Ο Άγιος Σάββας ήταν ο νεώτερος υιός του ηγεμόνα των Σέρβων Στεφάνου Νεμάνια. Οι γονείς του, ιδιαίτερα η ελληνίδα μητέρα του Άννα, μετάγγισαν στην παιδική ψυχή του την ευσέβεια, την πίστη και την αγάπη προς τον Θεό, ανατρέφοντάς τον σύμφωνα με την ορθόδοξη παράδοση. Αν και ήταν γεμάτος με πολλά χαρίσματα δεν έβρισκε ανάπαυση μέσα στις ανέσεις και τα πλούτη των βασιλικών ανακτόρων. Αγάπη και ακόρεστος πόθος για τον Χριστό έκαιε την καρδιά του. Γι' αυτό, σε ηλικία δεκαέξι ετών, έφυγε κρυφά από τους γονείς του για το Άγιον Όρος, ακολουθώντας ένα ρώσο μοναχό. Στην αρχαία Μονή του Θεσσαλονικέως, στο σημερινό Παλαιομονάστηρο του Ρωσικού, έγινε μικρόσχημος μοναχός, παίρνοντας το όνομα Σάββας.

Παρά τις επίμονες προσπάθειες των δικών του να τον πείσουν να επιστρέψει ο νεαρός μοναχός Σάββας αρνήθηκε, τηρώντας ανυποχώρητα τις μοναχικές του υποσχέσεις. Σε μια επίσκεψή του στη Μονή Βατοπαιδίου εντυπωσιάστηκε από την τάξη και τη ζωή των μοναχών. Δέχθηκε δε με ευχαρίστηση την παρακίνηση του τότε ηγουμένου και έγινε αδελφός της Μονής, λαμβάνοντας το μέγα σχήμα, υποτασσόμενος στον ταπεινό και άγιο Γέροντα ιερομόναχο Μακάριο. Εδώ άρχισε και τους ασκητικούς αγώνες του, με όλη τη θερμότητα της ψυχής του. Από τα χρήματα που έστειλαν οι γονείς του έκτισε ναούς, διώροφα και τριώροφα κτίρια στο Βατοπαίδι. Τόσα πολλά ήταν τα κτίσματα, ώστε τον ονόμασαν δεύτερο κτήτορα του Βατοπαιδίου.

Με γράμμα του παρακίνησε τον πατέρα του να εγκαταλείψει το θρόνο και τα πλούτη και να έλθει να συγκατοικήσει μαζί του, ως μοναχός, μακριά από τους θορύβους του κόσμου. Το γράμμα βρήκε βαθύτατη απήχηση στην ευσεβή ψυχή του, ο οποίος σύντομα μαζί με τη γυναίκα του εγκατέλειψε το βασιλικό στέμμα. Έγιναν και οι δύο μοναχοί στη μονή Στουντένιτσα, που έκτισε ο ίδιος. Ο πρώην βασιλιάς ονομάστηκε Συμεών και η σύζυγός του Αναστασία. Ο Συμεών αφού έμεινε για λίγο καιρό στην Στουντένιτσα έφυγε για το Άγιον Όρος φέρνοντας μαζί του πολλά δώρα και σκεύη. Στο Βατοπαίδι συνάντησε τον αγαπημένο του υιό και μαζί με αυτόν βοήθησαν στην ανασυγκρότηση της Μονής κτίζοντας περί τα έξι παρεκκλήσια.

Μετά από παράκλησή τους, η Μονή Βατοπαιδίου, τους παραχώρησε τον μελισσώνα της, ως κατάλληλο τόπο για να ιδρύσουν δική τους Μονή, την Μονή Χιλιανδαρίου. Πράγματι οι δύο άγιοι ανακαίνισαν τον ερειπωμένο ναό σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα. Έκτισαν γύρω του ψηλό πύργο και κελιά για τους μοναχούς, που θα έρχονταν από τη Σερβία να μονάσουν. Ένα χρόνο μετά την ανασυγκρότηση της μονής κοιμήθηκε ο Άγιος Συμεών, του οποίου ο τάφος μυρόβλυσε, και αμέσως αναγνωρίστηκε ως άγιος. Η μνήμη του εορτάζεται στις 18 Φεβρουάριου.

Ο Άγιος Οσιομάρτυρας Κοσμάς ο Πρώτος

Το 1981 η Ιερά Κοινότητα επαλήθευσε και επισφράγισε προφορική παράδοση για τον τόπο του μαρτυρίου του Πρώτου της ιεράς Συνάξεως και άλλων οσιομαρτύρων στις Καρυές.

Στις 3 Δεκεμβρίου του 1285 στη σκήτη των Καρεών απαγχονίστηκε ο Οσιομάρτυρας Κοσμάς, αδελφός της Μεγίστης Μονής του Βατοπαιδίου, γιατί δεν υπέκυψε, όπως και οι άλλοι πατέρες, στις αξιώσεις των φιλενωτικών που ακολουθώντας την εκκλησιαστική πολιτική του αυτοκράτορα Μιχαήλ του Παλαιολόγου και του Πατριάρχου Ιωάννη Βέκκου εκβίαζαν τους αγιορείτες μοναχούς να δεχτούν την ένωση των Εκκλησιών, δηλαδή την υποταγή της Ορθόδοξης Εκκλησίας στον Πάπα.

Παραπλεύρως του ιερού ναού του Πρωτάτου, που ήταν αναμμένο καντήλι, έγινε η ανακομιδή του λειψάνου του ιερομάρτυρα Κοσμά. Ημέρα εορτασμού της μνήμης του ορίστηκε η 5^η Δεκεμβρίου.

Ο Άγιος Ευθύμιος, Ηγούμενος της Μονής και οι Δώδεκα Οσιομάρτυρες Μοναχοί.

Το ίδιο μαρτυρικό τέλος είχαν ο ηγούμενος της Μονής Ευθύμιος με δώδεκα μοναχούς, που πιθανότατα αποτελούσαν τη Σύναξή της, μετά από τον έλεγχο των

λατινοφρόνων και φιλενωτικών. Τον Οσιομάρτυρα Ευθύμιο τον έδεσαν με αλυσίδα και τον πέταξαν στη θάλασσα, όπου και πνίγηκε, κοντά στην περιοχή του Καλαμιτσίου. Τους δώδεκα μαθητές του, τους απαγχόνισαν στην περιοχή του Φουρκοβουνίου. Η μνήμη του εορτάζεται στις 4 Ιανουαρίου.

Κατά την εποχή, που γινόταν η προσπάθεια της ψευδενώσεως των Εκκλησιών, πολλοί αγιορείτες μοναχοί υπέστησαν διωγμούς και μαρτύρια, ιδιαίτερα στις μονές Ιβήρων και Ζωγράφου.

Ο Άγιος Σάββας ο Νέος, ο διά Χριστόν Σαλός

Το 1283 συναντούμε τον Οσιότατο Πατέρα μας Σάββα με τον επίσης Οσιότατο Γέροντά του. Ο Άγιος Σάββας καταγόταν από σπουδαία οικογένεια της Θεσσαλονίκης. Σε ηλικία 18 ετών έφυγε κρυφά από τους γονείς του και ήλθε στο Άγιον Όρος. Άρχισε τη μοναχική του ζωή διαμένοντας στο Βατοπαιδινό Κελί των Καρεών, υποτασσόμενος στον «πρεσβύτατον τη αρετή και ανένδοτον» στους ασκητικούς αγώνες πνευματικών του πατέρα. Λόγω της επιδρομής των Καταλανών, το 1308, ο όσιος Σάββας αναχώρησε για την Κύπρο, όπου γύριζε γυμνός και άστεγος, κάνοντας το «σαλό» και μετά πήγε στα Ιεροσόλυμα. Πέρασε από πολλούς τόπους,- Σινά, Κρήτη, Κωνσταντινούπολη- ζώντας αυστηρή ασκητική ζωή, που προκαλούσε σε όλους κατάπληξη.



Στο τέλος εγκαταβίωσε στην Ιερά Μονή μας. Εδώ γνώρισε τον μετέπειτα Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Φιλόθεο τον Κόκκινο, στον οποίο και φανέρωσε πολλές από τις πνευματικές του εμπειρίες. Την τελευταία πνοή του άφησε στην Κωνσταντινούπολη, στην Μονή της Χώρας, γύρω στο 1349, βρισκόμενος σε αποστολή από τη Μονή του μαζί με άλλους αγιορείτες Πατέρες.

Αναφέρουμε λίγα από τα υπερφυσικά και θαυμαστά κατορθώματά του. Κατά τη

διάρκεια της απουσίας του από τον Άθωνα τηρούσε τέλεια σιωπή. Παρίστανε τον «μωρόν διά Χριστόν», φορώντας τα απαραίτητα ενδύματα, ώστε να φαίνεται γυμνός, όπως προαναφέραμε. Δύο χρόνια τήρησε ολοκληρωτική ακινησία, εκτός των απαραίτητων αναγκών. Για άλλα δύο χρόνια οδοιπορούσε. Στην Κρήτη ήταν συνεχώς όρθιος και όποτε κοιμόταν ακουμπούσε στους κορμούς των δένδρων ή σε πέτρες. Κάποτε οι δαίμονες τον πέταξαν σε ένα βαθύ φαράγγι. Εκεί στάθηκε όρθιος και άβλαβής, Χάριτι Χριστού. Έμεινε ακίνητος, χωρίς τροφή, σαράντα ημέρες καταλαμπόμενος από το άκτιστο φως. Στα Ιεροσόλυμα ανέστησε εκ νεκρών το παιδί μιας γυναίκας. Άλλα άξια θαυμασμού αναφέρονται στον κατά πλάτος βίο του.

[Συνεχίζεται]